

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LV.

ZATURDAG den 19den OCTOBER 1867.

No. 42.

Uit het Algemeen Handelsblad tot
14 September jl.

— Garibaldi gaat naar Rome, of liever hy zal gaan; hy zelf heeft dit te Genève den valke verkondigd en er valt dus niet meer aan te twyfen. De groote vraag is slechts: Wanneer? En hoe? Dienaangaande bewaart de groote man wyselyk het stilzwigen, zoo dat de redoxering, die met zooveel opgewondenheid werd aangehoord, niet veel meer zegt dan hetgeen men reeds wist, namelijk, dat Garibaldi nog steeds by zyn voornemen blijft en dit zal volvoeren, wanneer de omstandigheden gunstig zyn, d. i. wanneer de Italiaansche regering niet blijft by haar voornemen, om al dergelyke plannen te keer te gaan, des noods met geweld. En gelyk bekend is, bestaat er vooreerst weinig kans op zulk eene verandering ter gunste der Italiaansche woelgeesten. Zonderling genoeg klinkt het, dat dergelyke voornemens te berde worden gebragt ter gelegenheid van een vredescongres. Ook dit congres echter schynt weder, als alle congressen, iets te hebben van dien gutta serena-omnibus, die dezer dagen als eene nieuwe uitvinding werd vermeld, en waarin, ook wanneer hy reeds propvol is, altyd nog een paar andere personen, of in casu zaken, knippen plaats nemen. Althans werd den 8 September berigt, dat ook geueeraal Pfrim, de aanvoerder van den mislukten opstand in Spaanje, naar Genève trekt, om daar den eeuwigen vrede te helpen verzekeren.

— Het vredes-congres heeft den 9 September, des middags ten twee uur te Genève zitting gehouden. Garibaldi is tot eerevoorzitter, de Heer Jolisafur, staatsraad van Bern, tot werkelyke voorzitter en de Heer Barui tot vice-president benoemd.

— Het vredes-congres is reeds geëindigd, naar het schynt op alles behalve vredelievende wyze. Eerst vertrok heimelyk de president. Garibaldi had de onvoorzigtigheid den eersten redenaar, die naar zyn hart sprak, te omhelzen; welligt heeft hy begrepen, dat zyne presidiale taak niet zeer vermakelyk worden zou, indien hy voortging, gelyk hy het had ingezet. Daarop schynt ook de vergadering in een anderen geest te zyn voortgegaan, dan dien, waarin zy was begonnen en de broederbond eindelyk, ten gevolge van zeer onbroederlyke woorden of daden, te zyn vernietigd. Wy zeggen schynt, want de korte telegrammen laten ook eene andere lesing toe. Men kan ook onderstellen, — en hiermede stemt het berigt overeen van den *Avenir National* — dat de oorzaak der ontbinding van het congres buiten de vergadering lag en dat de president, eerst toen de vergadering op het punt stond te scheiden, is heengegaan, ten einde elders tegen de onruststokers te protesteren. Hoe dit zy, en binnen kort zal de zaak wel worden opgehelderd, het congres is deerlyk mislukt, gelyk byna met zekerheid te verwachten was.

— De *Patrie* en de *Opinion Nationale* melden, dat de laatste zitting van het Vredescongres te Genève niet ten einde gebragt is kunnen worden, ten gevolge van geweldadige manifestatie van de zyde der Geneefsché bevolking.

— In een Italiaansch blad leest men, dat Garibaldi, op zyne reis naar Genève, aan deputatie eener arbeiders-vereeniging en eener democratische vereeniging, die hem aan het spoorweg-station te Emilia kwamen begroeten, op hare vraag naar den stand der Romeinsche kwestie, driftig ten antwoord had gegeven: "Het is eene schande voor het volk, dat het op dit oogenblik nog niet te Rome is. Laat het volk zyn pligt doen en weldra zullen wy te Rome zyn. Laten wy slechts beginnen met derwaarts te gaan; wanneer wy er zyn, kunnen wy overleggen wat wy zullen doen."

— Volgens *le Progrès* van Lyon luidde de rede, waarmede Garibaldi het eerevoorzitterschap van het congres te Genève aanvaardde, aldus: "Alle volken zyn broeders. Oorlog kan tussechen hen niet bestaan. Al hunne ge-

schillen zullen gebragt worden voor een congres, waarvan de leden zullen benoemd worden door de democratische vereenigingen van alle volken. Het Pauselyke gezag wordt vervallet verklaard onder de instellingen der menschen. De eenvoudige dienst van God wordt door het congres aangenomen en ieder van zyne leden neemt de verplichting op zich die godedienst te verbreiden over de wereld. Het congres wydt tot de dienst van den Almagtige de listekendaten onder de mannen van wetenschap en verstand; het doet het priesterschap der onwetendheid te niet. De democratie alleen kan de plaag van den oorlog wegnemen door leugen en despotismus ten val te brengen. Niemand heeft recht oorlog te voeren dan de slaaf tegen zyn meester. Een vast centraal-comité wordt gevestigd te Genève en comités in alle hoofdsteden der beschaafde wereld. — Het tegenwoordige congres is de voorlooper van het groote congres aller natien in de toekomst. Het zal niet in één dag het despotismus omverwerpen, maar het kan reeds nu zyn val voorapellen en de gerechtigheid zal op zyne bouwvallen verzyzen. Alle vrye mannen in de geheele wereld hebben eenerlei taak en eenerlei pligt en behooren dit congres te ondersteunen met alle krachten en altyd."

— Het vredes-congres heeft van Poolsche uitgewekenen een "protest tegen den vrede" ontvangen. Naar hun beweren kan en mag er geen vrede wezen, voordat het aan Polen gepleegde onrecht geboet, de Poolsche nationaliteit hersteld zal zyn.

— De *Opinion* van Florence verzekert, dat de kwestie van het legioen van Antibes, welke nimmer een ongunstigen invloed heeft geoeffend op de goede verstandhouding tusschen Frankryk en Italie, is opgelost tot volkomen tevredenheid van Italie en volgens den geest der September-overeenkomst.

— Te Florence wordt de hoop gekoesterd dat de eurlang te veilen goederen der Katholyke kerk koopers tot behooryke pryzen zullen vinden. In byna alle provincien des ryks worden vereenigingen gevormd met het doel om by de veiling voor gezamenlyke rekening, perceelen te koopen. Het blykt nog niet, dat de geestelykheid ernstig bezwaren aan den verkoop zal in den weg leggen; er zyn, voor zoo veel bekend is, nog geene protesten daartegen of instructien dienaangaande van den Heiligen Stool uitgegaan. Zelfs wordt te Florence verzekerd dat de geestelykheid voornemens is een deel der haar ontnomen goederen weder in te koopen en op den naam van particulieren, gelyk in Frankryk geschiedt, in bezit te houden.

— Het derde congres van R. Katholieken is te Mechelen door den kardinaal-aartsbisschop van die stad geopend; het heeft zyne werkzaamheden aangevangen met een adres aan den Paus te rigten. In dit adres wordt de wenschelykheid der instandhouding van 'sPausen weteldyke souvereiniteit betoogd.

— Te Inspruck is de algemeene vergadering der Catholyke vereeniging van Duitschland geopend. De aartsbisschop von Brixen hield eene redevoering, waarin hy vry overhollen te kennen gaf, dat Oostenryk ontrouw was geworden aan zyne Catholyke roeping. Van den anderen kant levert het feudaal-ultramontaansche blad *Vaterland* eene reeks artikelen, waarin wel is waar het liberalismus sterk wordt geheld, maar toch toegegeven, dat aan het tot stand komen van het concordaat de bepaling was verbonden, dat Oostenryk een absoluut-monarchale staat zou blyven; thans nu die bepaling eenige wysiging had ondergaan, behoorde ook het concordaat te worden herzien. Deze taal schynt aan te duiden, dat de kerk, by den voortdur der tegenwoordige spanning, tusschen twee kwaden (namelyk de algeheele scheiding van den staat, of de naasting der kerkelyke goederen ten behoeve van den staat), het eerste als het kleinste kwaad wil kiezen.

— Te Salzburg is den 8 Sept. de nieuw gebouwde Evangelische kerk ingewyd. Meert dan 1000 personen uit alle Protestantische landen gekomen, woonden het feest by. De Koning van Pruisen zond als blyk van zyne sympathie voor den bloei der sedert 1861 eerst door de Oostenryksche regering in bescherming genomen gemeente, een kostbaar geschenk, bestaande uit een gouden beker en verdere by de bediening van het avondmaal noodige voorwerpen.

— Te Wiesbaden is, naar men dit eene goede bron verveent, uit Berlyn mededeeling ontvangen, dat de hertogelyke kasteelen Biebrich, Platte en Weilburg, het gebouw der Elisabeth instelling en de Russische kapel by Wiesbaden, waarin het stoffelyk overschot van de eerste gemalin van Hertog Adolph, eene Russische grootvorstin, rust, niet by het Pruisische staatsdomein gevoegd, maar eigendom van het Nassausche hertogelyke huis zullen blyven.

— De Heer Emile Olivier, die eene reis door Duitschland maakt, heeft uit Augsburg een brief geschreven aan den Heer de Girardin, welke in het blad de *Liberte* is opgenomen. De Heer Olivier heeft met een groot aantal personen van allerlei rigting gesproken, en daarby de volgende ervaringen opgedaan: 1. dat de Koning van Pruisen, indien hy het wil, slechts een teeken te geven heeft, om al de Zuidelyke staten zich in de armen van den Noordelyken bond te zien werpen; 2. dat de Duitschers zich voor het oogenblik niet verzetten tegen het in geval van oorlog, een stryd op leven en dood zou zyn; 3. dat het groothertogdom Baden byna geheel aan Pruisen verknocht is; dat Wurtemberg in twee deelen is verdeeld, het een Pruisisch gezind, het ander anti-Pruisisch enz.

Wat het groothertogdom Baden betreft, is de Heer Olivier volkomen goed ingelicht; men kan zich daarvan overtuigen uit de rede van den groothertog by de opening van den landdag. De Heer Olivier voegt er by, dat indien men te Salzburg een aanval op Pruisen heeft willen voorbereiden, men eene dwaasheid zou hebben begaan. Ook verklaart hy het denkbeeld van een Zuid-Duitschen bond onder bescherming van Oostenryk voor eene utopie. Hy geloof, dat de rol van Oostenryk als Duitsche mogendheid voor goed is uitgespeeld en dat het geene andere rol te spelen overblyft dan als centrum van eensluiting te dienen voor de Slavische bevolkingen. In zoodanigen toestand behoort Frankryk zich streng te onthouden van elke soort van interventie, de goede betrekkingen met Pruisen te onderhouden en met wapeningen op te houden. Elke dreigende beweging van zyn kant zal slechts de Duitsche eenheid bespoedigen en bevestigen. De Heer Olivier eindigt met te zeggen, dat, wanneer het prestige van Frankryk verminderd is, en het is dit werkelyk, men dit slechts toe te schryven heeft aan zyne weinig vryzinnige staatsinstellingen en aan het getuis van vryheid.

— Het vertrek van den Keizer en de Keizerin van Oostenryk naar Parys is definitief op 25 October vastgesteld.

— Van goed onderrigte zyde wordt in stryd met de mededeelingen der Weener bladen gemeld, dat te Salzburg noch over het overbrengen naar Parys van het stoffelyk overschot van den Hertog van Reichstadt, noch over de Mexicaansche schuld is gesproken.

— De *Allg. Zeitung* bevestigt het berigt, dat et een voorloopig muntverdrag tusschen Oostenryk en Frankryk is gesloten; het is den 31 July jl. aangegaan; de definitieve onderhandelingen daarover zullen, volgens dat blad, omstreeks het einde der maand October aangevangen, en indien deze slagen, zal het gevolg zyn, dat Oostenryk zyn muntwezen op nageoeg denzelfden voet brengt als Frankryk, Belgie, Italie en Zwitserland.

